

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 09 0 U 044807 25 Uvp
Sarajevo, 28.01.2026. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Krkeljaš Milorada, kao predsjednika vijeća, Danilović Edine i Džerahović Emire, kao članova vijeća, te Dizdar Vrabac Belme kao zapisničara, u upravnom sporu tužiteljice S.Z. iz S., ulica P.H. broj ..., zastupane po punomoćniku Baždar Enveru, advokatu iz Sarajeva, protiv akta broj: 05/02-19-11-913/23 od 04.07.2023. godine, tuženog Ministarstva komunalne privrede, infrastrukture, prostornog uređenja, građenja i zaštite okoliša Kantona Sarajevo, Sarajevo, u upravnoj stvari inspeksijskog nadzora u oblasti građenja, odlučujući o zahtjevu tužiteljice za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 044807 23 U od 09.09.2025. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 28.01.2026. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 044807 23 U od 09.09.2025. godine, odbijena je kao neosnovana tužba tužiteljice podnesena protiv osporenog rješenja tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kojim je odbijena kao neosnovana njena žalba izjavljena protiv prvostepenog rješenja urbanističko-građevinskog inspektora Općine Stari Grad Sarajevo, broj: UP-I-09-19-399/23-EŠ od 31.03.2023.godine. Tim prvostepenim rješenjem je naređeno suvlasnicima objekta K.M. i S.Z., da u roku od petnaest (15) dana od dana prijema rješenja, srazmjerno udjelima u suvlasništvu, u ulici pod H. broj ..., Sarajevo, otklone opasnost koji čini: stambeni objekat horizontalne osnove cca. 12,00 m x 8,50 m, spratnosto prizemlje+sprat, pokriven sa četverovodnim krovom, tj. da otklone opasnost od ruševnih dijelova objekta (bliže opisanih u dispozitivu rješenja), te predmetni objekat dovedu u stanje koje ne predstavlja opasnost po život i zdravlje ljudi i imovinu objekta, kao i korisnike susjednih parcela i objekata, javne površine ulice, kao i preduzeti sve preventivne mjere zaštite prilikom otklanjanja opasnosti (tačka I dispozitiva rješenja), uz ostale uslove predviđenje tačkama II, III i IV dispozitiva rješenja.

Podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke tužiteljica je osporila zakonitost i pravilnost pobijane presude zbog pogrešne primjene materijalnog prava i povrede pravila postupka, kako iz navoda zahtjeva proizilazi. U zahtjevu navodi da tužiteljici nije omogućeno učešće u postupku, jer da joj je omogućeno učešće, tuženi bi došao do saznanja da se tužiteljica još dana 12.01.2023.godine obratila Službi za urbanizam Općine Stari Grad Sarajevo sa molbom za sanaciju zida predmetne kuće, te da je njena molba proslijeđena nadležnoj Službi civilne zaštite, a što se vidi iz obavještenja broj: 05-19-335/23-JJ. Službe za urbanizam Općine Stari Grad Sarajevo. Dalje navodi da je dana 27.01.2023.godine urbanističko-građevinski inspektor u prisustvu tužiteljice sačinio Zapisnik o fizičkom stanju objekta, broj: 09-19/SL-23-EŠ. Ističe i da tužiteljica ima problem pristupa zidu kuće preko dvorišta susjeda, koji joj ne dozvoljava taj jedini mogući pristup. Nadalje navodi da je tužiteljica starija osoba, da živi sama u predmetnom dijelu kuće, te da je njen jedini izvor prihoda minimalna penzija, ali da sve to nije uzeto u obzir prilikom donošenja osporenog i prvostepenog rješenja. Ističe da je pokazala

spremnost da otkloni opasnost time što se obratila sa zahtjevom za sanaciju, jer sama nije finansijski u mogućnosti da obavi popravke koje su neophodne. Smatra da su izvršene povrede odredbi člana 126. stav 3. i člana 150. stav 2. Zakona o prostornom uređenju Kantona Sarajevo, jer pravilnim tumačenjem istih bi se našlo da kada postoji neposredna opasnost osim hitne reakcije vlasnika, treba poštovati i druge zakonske propise, jer tužiteljica očigledno nije u mogućnost da sama riješi taj problem, te je stoga bilo potrebno postupiti u skladu sa odredbom člana 41. Zakona o zaštiti i spašavanju ljudi i materijalnih dobara od prirodnih i drugih nesreća Federacije BiH. Predlaže da se zahtjev uvaži, a presuda prvostepenog suda preinači na način da se tužba uvaži, osporeno i prvostepeno rješenje ponište i predmet vrati prvostepenom organu na ponovni postupak.

Tuženi organ u odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke je predložio da sud isti odbije kao neosnovan.

Ovaj sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povrede propisa iz člana 41. stav 2. tog zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Prema obrazloženju prvostepene presude i podacima iz spisa predmeta proizilazi da je urbanističko-građevinski inspektor po službenoj dužnosti obavio inspekcijski nadzor predmetnog objekta u ulici P.H. broj ...u S., te konstatovao da isti predstavlja opasnost po život i zdravlja ljudi i imovinu, obzirom na postojeće nedostatke na objektu, te je o navedenom sačinio Zapisnik broj: 09-19/sl-23-EŠ od 27.01.2023.godine, koji je bez primjedbi potpisan od strane tužiteljice. Na osnovu tako utvrđenog činjeničnog stanja doneseno je prvostepeno rješenje od 31.03.2023.godine, protiv kojeg je tužiteljica izjavila žalbu, koje je odbijena kao neosnovana osporenim rješenjem od 04.07.2023.godine. Tužiteljica je protiv osporenog rješenja podnijela tužbu, koju je prvostepeni sud odbio kao neosnovanu pobijanom presudom od 09.09.2025.godine, cijeneći da su osporeno i prvostepeno rješenje pravilni i zakoniti, pozivajući se pri tome na odredbu člana 126. stav 3. Zakona o prostornom uređenju Kantona Sarajevo.

Donošenjem pobijane presude prvostepeni sud nije povrijedio federalni zakon ili drugi federalni propis, niti pravila federalnog zakona o postupku koja su mogla biti od uticaja na rješenje stvari, zbog čega se zahtjev tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke ukazuje neosnovanim.

Odredbom člana 126. stav 3. Zakona o prostornom uređenju Kantona Sarajevo (Službene novine Kantona Sarajevo, broj: 24/17 i 1/18) je propisano da u slučaju oštećenja građevina koja ugrožava stabilnost same građevine ili njenog dijela, te ako postoji opasnost za susjedne građevine ili ljudsko zdravlje, vlasnik građevine je dužan poduzeti hitne mjere za otklanjanje opasnosti i označiti građevinu kao opasnu do otklanjanja opasnosti.

Odredbom člana 154. stav 3. Zakona o prostornom uređenju Kantona Sarajevo je propisano da u slučaju potrebe, hitnosti ili bespravne izgradnje i u drugim hitnim slučajevima za koje smatra da su opravdani, inspektor rješenjem utvrđuje potrebne mjere radi otklanjanja neposredne opasnosti po život i zdravlje ljudi i po imovinu u roku koji ne može biti duži od pet dana.

Obzirom da je u postupku nesporno utvrđeno da predmetni objekat predstavlja opasnost po susjedne objekte i zdravlje ljudi to je pravilno i zakonito postupio urbanističko-građevinski inspektor kada je donio prvostepeno rješenje na osnovu naprijed citiranih odredbi člana 126. stav 3.

i člana 154. stav 3. Zakona o prostornom uređenju Kantona Sarajevo, kao i tuženi i prvostepeni sud kada su odbili žalbu, odnosno tužbu tužiteljice.

Neosnovano tužiteljica ističe da joj nije omogućeno učešće u postupku, kod činjenice da je potpisala bez primjedbi Zapisnik o zatečenom stanju objekta od 27.01.2023.godine, što znači da je bila uključena u postupak, te da je imala mogućnost da se izjasni na utvrđene činjenice. Tužiteljica je takođe imala pravo da izjavi žalbu protiv prvostepenog rješenja, te podnese tužbu protiv osporenog rješenja, a koje mogućnosti je i iskoristila. Činjenica da se tužiteljica dana 12.01.2023. godine obratila Službi za urbanizam Općine Stari Grad Sarajevo sa molbom za sanaciju predmetne kuće, nije od uticaja na donošenje drugačije presude, imajući u vidu odredbu člana 126. stav 3. Zakona o prostornom uređenju Kantona Sarajevo, kojom je propisana obaveza tužiteljice da poduzme hitne mjere za otklanjanje opasnosti i označi građevinu kao opasnu do otklanjanja opasnosti, a što tužiteljica nije učinila, nego je samo postupila u smislu odredbe stava 5. člana 126. Zakona o prostornom uređenju Kantona Sarajevo (prema kojoj je vlasnik zgrade iz stav 3. ovog člana dužan podnijeti zahtjev za sanaciju ili vršenje drugih zahvata nadležnoj općinskoj službi u roku od 30 dana od dana prestanka okolnosti koje su izazvale oštećenja građevine ili dostave zapisnika općinskog urbanističko-građevinskog inspektora kojim su naložene mjere za uklanjanje utvrđenih oštećenja), čime nije prestala njena obaveza iz stava 3. člana 126. Zakona, obzirom da su postavljene kumulativno. Navodi tužiteljice da joj susjed onemogućuje pristup, kao i da nema finansijskih sredstava za popravke nisu takođe od uticaja, imajući u vidu naprijed citiranu imperativnu odredbu člana 126. stav 3. Zakona o prostornom uređenju Kantona Sarajevo. Pri tome, ovaj Sud cijeni da se neosnovano tužiteljica poziva na odredbu člana 41. stav 2. Zakona o zaštiti i spašavanju ljudi i materijalnih dobara od prirodnih i drugih nesreća (Službene novine F BiH broj: 39/03), kojom je propisano da lična i uzajamna zaštita građana obuhvata naročito: obuku građana, mjere i postupke preventivne zaštite, prvu pomoć i samopomoć, zbrinjavanje djece i nemoćnih lica i druge hitne intervencije u zaštiti i spašavanju ljudi i materijalnih dobara. Naime, ova kao i ostale odredbe navedenog Zakona se odnose na zaštitu i spašavanje ljudi i materijalnih dobara od prirodnih i drugih nesreća, a što nije konkretan slučaj, jer je u predmetnom slučaju došlo do oštećenja objekta usljed zanemarivanja vlasnika da na istom pravovremeno otkloni oštećenja koja su nastala zbog starosti objekta. Takođe, neosnovano je pozivanje tužiteljice na pogrešno tumačenje odredbe člana člana 150. stav 2. Zakona o prostornom uređenju Kantona Sarajevo, jer je istim propisano da u provođenju inspekcijanskog nadzora inspektor ima pravo i dužnost rješenjem narediti vlasniku postojeće građevine, odnosno investitoru da otkloni nedostatke na građevini koji su nastali ili su uočeni tokom njenog korištenja, ako utvrdi da ti nedostaci mogu ugroziti pouzdanost građevine, susjednih građevina, život i zdravlje ljudi, okoliš i nesmetan pristup licima sa umanjenim tjelesnim sposobnostima, što je u suštini i učinjeno, a ovaj Sud ne nalazi da se ista može tumačiti na drugačiji način.

Imajući u vidu naprijed izneseno, ovaj sud je i ostale navode zahtjeva ocijenio neosnovanim (već ih je pravilno u svojoj odluci ocjenio i prvostepeni sud), pa je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Dizdar Vrabac Belma, s.r.

Predsjednik vijeća
Krkeljaš Milorad, s.r.